

Thế giới từ góc nhìn sáng tạo

Ông Hùng Biện

Dương Ngọc Anh

“Trong một cuộc họp vui xuân quan trọng nọ, có một người ăn nói có duyên, hiểu biết rộng..., có thể nói là một người rất có khả năng hùng biện. Mọi người háo hức mời anh ta lên phát biểu mở đầu và kỳ vọng, và chờ đợi.

Anh ta hăng hái bước lên diễn đàn, tay cầm vội micro, nhưng... không biết vì sao, lạ quá, anh ta cứ xoay đi xoay lại bàn tay, mắt thì cứ nhìn lên trần nhà, hấp ha hấp háy...

Một hồi lâu, sự nồng nhiệt của thính giả lắng xuống nhanh. Không khí phòng họp trở nên vô cùng lạnh lẽo. Anh ta nói vội đôi câu nhạt nhẽo rồi đi xuống.

Tôi hỏi anh ta vì sao có sự thất bại đó. Anh ta trả lời: “*Mình biết cuộc họp này quan trọng và mọi người rất kỳ vọng vào mình, và nhớ rất rõ rằng sách giáo khoa về thuật diễn đàn có nói: Phút đầu tiên, khi ra mắt thính giả, diễn giả phải nói ngay một câu thật có duyên, câu gì cũng được, để tạo mối thân tình giữa người nói và người nghe. Đó là một việc làm tuy không có nội dung sâu sắc nhưng nó có thể quyết định gần như hoàn toàn cuộc nói. Mình cứ nghĩ mãi đến câu quan trọng đó mà tìm không ra!*”

Nay mùa xuân đã đến thật sự, tôi cứ tự hỏi: “*Học nhiều để mà làm gì? Chìa khóa nào giúp ta lý giải được sự tồn kho của tri thức của con người như trong trường hợp nói trên và giúp ta sử dụng được thật sự, dù chỉ một ít, sự hiểu biết của chúng ta trong đời sống hàng ngày?*”

Sáng Tạo Quanh Ta

Minh Nguyễn

1. Bếp cảm ứng (Bếp từ – induction stove) dạng quấn.

2. Laptop xách tay cơ động thực thụ.

